

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 15. april 1977

om beskyttelse mod dumping, præmier eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

(77/329/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 74 og 86, og

ud fra følgende betragtning:

I medfør af traktatens artikel 74 er Kommissionen beføjet til i tilfælde af dumping, præmier eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Fællesskabet, at træffe alle forholdsregler i overensstemmelse med denne traktat og at rette alle nødvendige henstillinger til medlemsstaterne;

i henhold til traktatens artikel 86 har medlemsstaterne forpligtet sig til at lette Fællesskabet i varetagelsen af dets opgaver;

i betragtning af Kul- og Stålfællesskabets eksistens udgør nationale forholdsregler, selv i tilfælde af gensidig samordning, ikke en effektiv og passende beskyttelsesforanstaltning mod dumping eller subventioner, men risikerer tværtimod at hæmme det fælles markeds funktion og sætte de opnåede resultater på spil, herunder toldtariffen, der anvendes over for tredjelande;

af disse grunde anvender Kommissionen normalt sine beføjelser i medfør af artikel 74 og henstiller i påkommende tilfælde, at Fællesskabet træffer beskyttelsesforanstaltninger;

for at Kommissionen kan udøve sine beføjelser hurtigt og effektivt, er det hensigtsmæssigt at fastsætte visse procedureregler og at organisere samarbejdet mellem medlemslandene;

for på den ene side at undgå, at modsætningsforhold opstår mellem Kommissionens og medlemslandenes

dispositioner og for på den anden side at sikre, at medlemslandene i tilfælde, hvor ingen fællesskabsinteresse berøres, kan træffe egnede forholdsregler til beskyttelse af en hjemlig produktion, bør det tillades, at nationale undersøgelses- og forsvarsforanstaltninger kan iværksættes efter konsultation i mangel af handling fra Fællesskabets side;

for Det europæiske økonomiske Fællesskabs vedkommende er beskyttelsen mod dumping, præmier og subventioner fra lande, der ikke tilhører Fællesskabet, reguleret ved forordning (EØF) nr. 459/68⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2011/73⁽²⁾; det er hensigtsmæssigt at drage omsorg for, at bestemmelserne vedrørende udenrigshandelen er så ensartede som muligt i de to Fællesskaber; det bør derfor fastsættes, at principperne og definitionerne indeholdt i forordning (EØF) nr. 459/68 anvendes analogt på kul- og stålprodukter; denne forordning er i øvrigt en følge af de internationale forpligtelser, de to Fællesskaber og deres medlemsstater har påtaget sig;

under hensyntagen til de to traktaters forskellige udformning bør der fastsættes procedureregler, der er i størst mulige overensstemmelse med bestemmelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 459/68 —

RETTET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Bestemmelserne i denne henstilling finder anvendelse til beskyttelse mod dumping, præmier eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Fællesskabet, vedrørende varer omfattet af EKSF-traktaten med forbehold af særlige bestemmelser i de mellem Fællesskabet og disse lande indgåede aftaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 17. 4. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 27. 7. 1973, s. 3.

AFSNIT I

Dumping- og antidumpingtold

Artikel 2

1. En antidumpingtold kan opkræves for ethvert produkt, der er genstand for dumping, når import af et sådant produkt til Fællesskabets marked forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for en inden for Fællesskabet bestående erhvervsgræn eller i væsentlig grad forsinker oprettelsen af en erhvervsgræn, hvis snarlige opbygning inden for Fællesskabet er påtænkt.

2. Anvendes i denne henstilling udtrykket »skade« uden yderligere angivelse, omfatter det de tre ovennævnte tilfælde.

Artikel 3

1. a) Et til Fællesskabets marked indført produkt anses for at være genstand for dumping, når dets eksportpris til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris, der finder anvendelse i den normale handelsomsætning på et i henhold til artikel 5 lignende produkt, der er bestemt til forbrug i det oprindelsesland, hvorfra produktet eksporteres ;

b) når et produkt ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men eksporteres fra et andet land til Fællesskabet, sammenlignes med henblik på konstatering af dumping i henhold til dette stykke som regel eksportprisen for dette produkt til Fællesskabet med den sammenlignelige pris for et lignende produkt på eksportlandets indenlandske marked ; der kan dog også foretages en sammenligning med den tilsvarende pris i oprindelseslandet, for eksempel såfremt produktet kun er genstand for transit gennem eksportlandet eller ikke fremstilles i dette land, eller når der ikke findes nogen sammenlignelig pris for dette produkt i eksportlandet.

2. Såfremt et lignende produkt ikke sælges på eksportlandets indenlandske marked inden for den normale handelsomsætning, eller et sådant salg på grund af en særlig markedssituation ikke muliggør en egnet sammenligning, anses produktet for at være genstand for dumping, når dets eksportpris til Fællesskabet er lavere end :

— den sammenlignelige pris for et lignende produkt, når dette eksporteres til et tredjeland ; denne pris kan være den højeste eksportpris, men bør være en repræsentativ pris ;

— eller fremstillingsomkostningerne i oprindelseslandet forhøjet med et rimeligt tillæg for administrations-, salgs- og andre omkostninger samt til fortjeneste ; som regel må det tillæg, der repræsenterer fortjeneste, ikke overstige den fortjeneste, der sædvanligvis opnås ved salg af varer af samme almindelige art på oprindelseslandets indenlandske marked.

3. Findes der ikke nogen eksportpris, eller viser det sig, at denne pris ikke kan lægges til grund som følge af en forretningsforbindelse eller en udligningsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjemand, kan eksportprisen ved anvendelse af stk. 1 eller 2 beregnes på grundlag af den pris, til hvilken det importerede produkt første gang videresælges til en uafhængig køber, eller, hvis produktet ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den tilstand, hvori det er importeret, på et hvilket som helst rimeligt grundlag.

4. a) Sammenligningen mellem eksportprisen og oprindelseslandets eller eksportlandets indenlandske pris eller eventuelt den i stk. 2 nævnte eksportpris til et tredjeland eller de deri nævnte fremstillingsomkostninger gælder priser i samme handelsled, hvilket principielt er handelsledet af fabrik, og salg, der har fundet sted på tidspunkter, der ligger så nær hinanden som muligt ;

b) der skal i hvert enkelt forholds særlige omstændigheder tages passende hensyn til salgsbetingelser, beskatning og andre forhold, der har indflydelse på prisernes sammenlignelighed ; i de i stk. 3 nævnte tilfælde bør der ligeledes tages hensyn til omkostninger, der er påløbet mellem import og videresalg, samt til fortjenesten.

5. Et produkt må ikke anses for at være genstand for dumping af den grund, at det er fritaget for told og afgifter, der påhviler et lignende produkt, der er bestemt til forbrug i oprindelses- eller eksportlandet, eller af den grund, at disse beløb er blevet tilbagebetalt.

6. I tilfælde af import fra et land, hvis handel er genstand for et fuldstændigt eller næsten fuldstændigt monopol, og i hvilket de indenlandske priser fastsættes af staten, kan der tages hensyn til den mulighed, at en nøje sammenligning mellem eksportprisen for et produkt til Fællesskabet og det pågældende lands indenlandske priser ikke i ethvert tilfælde kan være rigtig, da konstateringen af prisernes sammenlignelighed i sådanne tilfælde kan frembyde særlige vanskeligheder.

7. Ved dumpingmargen forstås den i henhold til foranstående bestemmelser konstaterede prisforskel.

Artikel 4

1. a) Erklæring om, at der foreligger en skade, afgives kun, når dumpingimporten klart er hovedårsag hertil; til fastsættelse af denne skade afvejes over for hinanden på den ene side de faktisk konstaterede virkninger af dumping og på den anden side alle de øvrige faktorer, der som helhed kan have en ugunstig indflydelse på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet;

b) konstateringen af, at en skade truer, skal baseres på kendsgerninger og ikke på rene påstande, formodninger eller fjerne muligheder; den ændring i omstændighederne, der ville skabe en situation, hvorunder dumping ville forårsage skade, må klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

2. Vurderingen af den pågældende skade baseres på en undersøgelse af alle de faktorer, der har indflydelse på den pågældende erhvervsgrens situation, for eksempel udviklingen og udsigterne for så vidt angår omsætning, markedshandel, fortjeneste, priser (inklusive den margin, hvormed det fortoldede produkts leveringspris er lavere eller højere end den mest repræsentative sammenlignelige pris for et lignende produkt i den normale handelsomsætning inden for Fællesskabet), eksportresultater, beskæftigelse, omfang af dumpingimporten og den øvrige import, udnyttelsesgraden af den pågældende erhvervsgrens kapacitet inden for Fællesskabet, produktivitet og restriktiv handelspraksis. Hverken et enkelt eller flere af disse kriterier er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

3. For at konstatere, om dumpingimporten forvolder skade, undersøges alle øvrige faktorer, der hver for sig eller sammen kan have en ugunstig indflydelse på den pågældende erhvervsgren inden for Fællesskabet. Blandt andre skal følgende faktorer tages i betragtning: omfang og priser med hensyn til import af det pågældende produkt uden dumping, indbyrdes konkurrence mellem Fællesskabets producenter og nedgang i efterspørgslen på grund af forekomsten af erstatningsvarer eller på grund af ændringer i forbrugsvarerne.

4. Virkningen af dumpingimporten vurderes under hensyntagen til produktionen af et lignende produkt inden for Fællesskabet, når de foreliggende oplysninger muliggør en afgrænsning af denne produktion, for

eksempel ved hjælp af følgende kriterier: produktionsmåde, produktionsydelse og fortjeneste. Kan produktionen af det lignende produkt inden for Fællesskabet ikke afgrænses efter disse kriterier, vurderes virkningen af dumpingimporten ved undersøgelse af produktionen af den mindste varegruppe eller -række, der også omfatter den pågældende vare, og for hvilket de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

5. a) I dette afsnit forstås ved udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter af produkter af samme art inden for Fællesskabet eller de af producenterne, hvis samlede produktion udgør en betydelig andel af den totale fællesskabsproduktion af disse varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

— når producenter samtidig er importører af det produkt, der påstås at være genstand for dumping, er det tilladt ved »erhvervsgren i Fællesskabet« kun at forstå de øvrige producenter;

— under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabet, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i flere konkurrerende markeder, ligesom producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en erhvervsgren inden for Fællesskabet, når producenterne inden for et sådant marked på grund af transportomkostningerne sælger hele deres produktion eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, medens den samme andetsteds inden for Fællesskabet producerede vare ikke eller næsten ikke sælges på dette marked, eller når der findes særlige regionale afsætningsbetingelser, der i samme omfang isolerer producenterne inden for et sådant marked fra den øvrige erhvervsgren; under sådanne omstændigheder forudsætter konstateringen af en skade dog, at hele eller næsten hele produktionen af denne vare på det således beskrevne marked berøres;

b) stk. 4 finder anvendelse på dette stykke.

Artikel 5

Ved anvendelse af dette afsnit forstås ved udtrykket »lignende produkt« et identisk produkt, det vil sige et produkt, der i enhver henseende svarer til det pågældende produkt, et andet produkt, der har egenskaber, der ligger tæt op ad dette.

Artikel 6

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person, som optræder på vegne af en inden for Fællesskabet bestående erhvervsgren, der anser sig for skadet eller truet af dumping, kan under nedenstående forudsætninger udforme en klage. Klagen skal indgives skriftligt.

2. Klagen kan rettes enten til Kommissionen eller til enhver medlemsstat, i hvilken den pågældende erhvervsgren inden for Fællesskabet udøver sin virksomhed, uanset i hvilken medlemsstat den påståede dumping kan give sig udslag.

En afskrift af klagen sendes til Kommissionen af den medlemsstat, der har modtaget den. Når en klage indgives til Kommissionen, fremsender den omgående denne klage til medlemsstaterne.

Artikel 7

Klagen skal indeholde:

- beskrivelse af det produkt, der påstås at være genstand for dumping;
- angivelse af eksportlandet;
- såvidt muligt angivelse af det pågældende produkts oprindelsesland, producent og eksportør;
- bevisligheder med hensyn til både dumping og den deraf følgende skade for den erhvervsgren, der anser sig for skadet eller truet.

Artikel 8

1. Når en medlemsstat konstaterer, at en klage indeholder de i henhold til artikel 7 krævede oplysninger, underretter den straks Kommissionen herom, enten skriftligt eller mundtligt, under de i artikel 10 omhandlede konsultationer. Den meddeler Kommissionen alle øvrige forhold, hvortil den anser kendskab for nødvendigt for sagens undersøgelse på fællesskabsplan.

2. Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, besidder tilstrækkelige bevisligheder både med hensyn til dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren inden for Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om disse bevisligheder.

3. Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 9

Når en medlemsstat konstaterer, at en klage ikke indeholder de i artikel 7 krævede oplysninger, eller at dumpingmargenen, omfanget af den faktiske eller mulige dumpingimport eller skaden er ubetydelig, underretter

den straks Kommissionen herom, enten mundtligt eller skriftligt, under de i artikel 10 omhandlede konsultationer. Denne meddeler omgående de øvrige medlemsstater dette. Såfremt Kommissionen ikke inden for en frist på 10 hverdage fra det tidspunkt, hvor den er blevet underrettet, har rejst indsigelser, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ, afvises klagen omgående af den medlemsstat, til hvilken klagen er rettet, eller af Kommissionen, såfremt klagen er indgivet til denne i henhold til artikel 6, stk. 2.

Artikel 10

1. Konsultationerne mellem medlemsstaterne og Kommissionen angår navnlig:

- forekomst og margen af dumping;
- skaden og dennes omfang;
- passende foranstaltninger, som bør træffes under hensyntagen til de samlede omstændigheder.

Disse konsultationer finder sted, før skridt til undersøgelser eller beskyttelsesforanstaltninger tages af Fællesskabet eller af Kommissionen.

2. Konsultationerne finder sted i et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«; udvalget består af repræsentanter for samtlige medlemsstater og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

3. Udvalget indkaldes af formanden. Denne giver så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

4. Konsultationerne kan om fornødent ske skriftligt; i så tilfælde underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden udløbet af en fastsat frist kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

Artikel 11

1. Viser de oplysninger, Kommissionen har modtaget, at antidumpingforanstaltninger kan være nødvendige, indleder denne i samarbejde med medlemsstaterne undersøgelsen af de faktiske forhold på fællesskabsniveau. Undersøgelsen angår såvel forekomsten af dumping som skaden herved.

2. Kommissionen underretter officielt eksportlandets repræsentanter samt de åbenbart berørte eksportører og importører. Samtidig offentliggør den en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I denne meddelelse beskrives det pågældende produkt og efter omstændighederne dets oprindelses- eller eksportland. Meddelelsen skal henlede opmærksomheden på, at der kan meddeles Kommissionen alle oplysninger i forbindelse med sagen. Den fastsætter desuden den frist, inden for hvilken de berørte parter kan begære at blive hørt af Kommissionen i henhold til bestemmelserne i stk. 6.

3. a) Kommissionen kan ved udførelsen af de opgaver, der er overladt den i henhold til stk. 1, indhente alle nødvendige oplysninger ;
- b) når der dog i lande, der ikke tilhører Fællesskabet, er grund til at foretage undersøgelser til efterprøvning af de indhentede oplysninger eller til supplerende af disse, er Kommissionens undersøgelser afhængige af, at de pågældende virksomheder giver deres tilslutning dertil og af at den officielt underrettede regering i det pågældende land ikke rejser indvendinger herimod ; Kommissionen bistår i alle de undersøgelser, som den foretager på stedet, af ansatte fra en eller flere medlemsstater, som har udtrykt ønske herom.
4. Kommissionen giver den, der har indgivet klagen, og de klart berørte importører og eksportører, samt repræsentanterne for eksportlandet lejlighed til at gøre sig bekendt med alle oplysninger, der har betydning for varetagelsen af deres interesser, og som anvendes i antidumpingundersøgelsen, såfremt disse ikke er fortrolige i henhold til artikel 13.
5. a) Med henblik på en nøjagtig konstatering af dumpingmargenen og skaden kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om :
- at give den oplysninger,
 - at foretage enhver kontrol og alle nødvendige efterprøvninger,
 - at foretage undersøgelser i lande, der ikke tilhører Fællesskabet ; såfremt sådanne undersøgelser har til formål at efterprøve modtagne oplysninger eller supplere disse i de pågældende virksomheder, er de afhængige af, at disse virksomheder giver deres tilslutning hertil, og at den officielt underrettede regering i det pågældende land ikke rejser indvendinger herimod ;
- b) medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Kommissionens anmodninger ; de meddeler denne de ønskede oplysninger samt resultaterne af den foretagne efterprøvning og kontrol eller de foretagne undersøgelser ;
- c) Kommissionen sender omgående disse oplysninger til de øvrige medlemsstater ;
- d) Kommissionens ansatte kan på Kommissionens eller på en medlemsstats begæring bistå personer, der er i medlemsstaternes tjeneste, i udøvelsen af deres funktion.
6. a) Kommissionen kan høre de berørte parter ; disse skal høres, når de inden for den frist, der er fast-

sat i den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i den forbindelse godtgør, at de kan blive direkte berørt af resultatet af sagens undersøgelse ; i så fald giver Kommissionen dem lejlighed til skriftligt at redegøre for deres standpunkt inden for en af den fastsatte frist ; desuden giver den de direkte berørte parter, der skriftligt har anmodet herom, lejlighed til mundtligt at redegøre for deres standpunkt, såfremt de har godtgjort at have en tilstrækkelig interesse heri ;

- b) desuden giver Kommissionen efter anmodning de direkte berørte parter lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt ; herved tager den hensyn til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at finde et for parterne passende tidspunkt ; ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse skal ikke være til skade for deres sag.

7. a) Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen træffer foreløbige afgørelser eller i henhold til artikel 15 hurtigt træffer beslutning om anvendelse af midlertidige forholdsregler ;

- b) giver en af de berørte parter ikke de krævede oplysninger, eller gør regeringen i et land, der ikke tilhører Fællesskabet, indsigelser mod, at der på dens område foretages en undersøgelse i henhold til stk. 5, litra a), kan de endelige konklusioner fastlægges på grundlag af de foreliggende kendsgerninger.

Artikel 12

I mangel af en undersøgelse på fællesskabsniveau kan enhver medlemsstat indlede en undersøgelse på nationalt plan. Den informerer Kommissionen herom og meddeler denne resultatet af undersøgelsen. Bestemmelserne i denne henstillings artikel 10 finder anvendelse.

Artikel 13

1. De ved anvendelsen af denne henstilling modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, hvortil de er udbedt.

2. Kommissionen og medlemsstaterne samt personer i disses tjeneste må ikke røbe oplysninger, de har modtaget i henhold til denne henstilling, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt af en af parterne i en antidumpingundersøgelse, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.

3. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre oplysningerne eller at tilslutte sig, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, såfremt det ikke fra passende kilde på overbevisende måde godtgøres, at de er rigtige.

4. Stk. 1 til 3 er ikke til hinder for offentliggørelse af almindelige oplysninger i henhold til artikel 11, stk. 2, samt for begrundelse af de forholdsregler, der er truffet i henhold til denne henstilling. Denne offentliggørelse skal tage hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 14

1. a) Skønner Kommissionen efter afslutningen af konsultationerne i henhold til artikel 10, at der ikke kræves nogen beskyttelsesforanstaltning, afslutter den proceduren ;

b) Kommissionen underretter repræsentanterne for eksportlandet og de direkte berørte parter om procedurens afslutning med angivelse af grunde og anvendte kriterier ; såfremt der ikke er særlige grunde til hinder herfor, offentliggør den afslutningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når en meddelelse om indledning af en undersøgelse har været offentliggjort heri.

2. a) Foranstående stykke finder også anvendelse, når eksportørerne under sagens undersøgelse frivilligt forpligter sig til at ændre deres priser således, at dumpingmargenen falder bort, eller at indstille eksport af det pågældende produkt til Fællesskabet, såfremt Kommissionen efter at have afholdt de i artikel 10 omhandlede konsultationer anser denne løsning for acceptabel ;

b) har Kommissionen i henhold til foranstående litra a) accepteret den deri nævnte forpligtelse, afsluttes undersøgelsen af skadespørgsmålet alligevel, når eksportørerne ønsker dette, eller når Kommissionen efter at have afholdt de i artikel 10 omhandlede konsultationer beslutter det ; konstaterer Kommissionen, at der ikke foreligger skade, bortfalder eksportørernes forpligtelse af sig selv, medmindre disse bekræfter, at den fortsat skal gælde ;

c) eksportørerne kan afstå fra at påtage sig sådanne forpligtelser eller vægre sig ved at efterkomme en tilsvarende opfordring fra Kommissionen

uden dermed at skade deres sag ; det står dog Kommissionen frit at slutte, at truslen om skade med større sandsynlighed vil udvikle sig til en skade, såfremt dumpingimporten fortsætter ;

d) såfremt Kommissionen konstaterer, at eksportørernes forpligtelse omgås, ikke overholdes eller er blevet opsagt, og at det som følge heraf kan være nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger, underretter den straks medlemsstaterne herom og foretager en ny undersøgelse af sagen efter artikel 11 ;

e) artikel 18, stk. 1, anvendes tilsvarende på forpligtelser, som eksportørerne har indgået på grundlag af denne artikel ; enhver ændring af disse forpligtelser foretages efter fremgangsmåden i denne artikel.

Artikel 15

1. a) Når det fremgår af en foreløbig undersøgelse af sagen, at der er tale om dumping, og der foreligger tilstrækkeligt bevis for en skade, og når Fællesskabets interesser desuden kræver omgående indgriben, skal Kommissionen :

— under iagttagelse af artikel 19, stk. 3, og i form af midlertidig antidumpingtold fastsætte det beløb, for hvilket der skal stilles sikkerhed, og hvis betaling skal ske i overensstemmelse med den senere af Kommissionen i henhold til artikel 17 truffene henstilling,

— i henhold til de nærmere bestemmelser i artikel 20 angive de produkter, der omfattes af denne foranstaltning,

— foreskrive, at disse varers overgang til fri om sætning i Fællesskabet gøres afhængig af en sikkerhedsstillelse på det forannævnte beløb ;

b) Kommissionen træffer denne midlertidige foranstaltning efter at være blevet underrettet om de i udvalget afgivne udtalelser eller i tilfælde, hvor det er tvingende nødvendigt, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens beslutning, konsultationer sted i udvalget ;

c) når en medlemsstat har anmodet om Kommissionens omgående indgriben, træffer Kommissionen henstilling inden 5 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, dersom en midlertidig antidumpingtakst bør fastsættes.

Artikel 16

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 18 er de midlertidige foranstaltninger anvendelige i tre måneder. Inden udløbet af denne frist træffer Kommissionen enten beslutning om handling fra Fællesskabets side i medfør af artikel 17, eller den beslutter at forlænge de midlertidige foranstaltninger for et tidsrum af højst tre måneder, dersom eksportører og importører anmoder herom og undersøgelsen endnu ikke har kunnet afsluttes.

2. Efter udløbet af disse foranstaltningers gyldighedsperiode frigives sikkerheden, for så vidt Kommissionen ikke i henhold til artikel 17 har henstillet at det beløb, for hvilket sikkerheden er stillet, endeligt tages til indtægt. Ophæves eller indskrænkes den midlertidige told med tilbagevirkende kraft i henhold til artikel 18, frigives den uberettiget modtagne sikkerhed snarest muligt.

Artikel 17

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at der foreligger dumping og skade, og kræver Fællesskabets interesser indgriben fra Fællesskabets side, meddeler Kommissionen efter at have foretaget de i artikel 10 omhandlede undersøgelser medlemsstaterne de nødvendige henstillinger. Disse henstillinger omfatter også de i stk. 2 nævnte spørgsmål.

2. a) Har artikel 15 fundet anvendelse, henstiller Kommissionen med forbehold af artikel 16, hvorvidt det beløb, for hvilket der er stillet sikkerhed for den midlertidige told, skal tages endeligt til indtægt;

b) der kan ikke træffes afgørelse om, at dette beløb tages endeligt til indtægt, når det ikke fremgår af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at der foreligger væsentlig skade — og ikke blot en trussel om væsentlig skade eller en væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en erhvervsgren — eller at en sådan skade ville være forvoldt, hvis der ikke var anvendt midlertidige foranstaltninger.

Artikel 18

1. a) I den periode, hvori de i henhold til artiklerne 15, 16 og 17 truffede foranstaltninger finder anvendelse, skal Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ:

- undersøge virkningerne af disse foranstaltninger,
- kontrollere at forudsætningerne for deres anvendelse foreligger, og

— i påkommende tilfælde indlede konsultationer i overensstemmelse med artikel 10;

b) med henblik herpå kan leverandører eller importører af det pågældende produkt fremsætte en begrundet anmodning over for Kommissionen direkte eller gennem en medlemsstat; modtager Kommissionen anmodningen, meddeler den medlemsstaterne dette.

2. Finder Kommissionen, at disse foranstaltninger skal ophæves, ændres eller annulleres, gør den selv uforment dette.

Artikel 19

1. Såvel midlertidige som endelige antidumpingforanstaltninger fastsættes normalt i form af told ved henstilling fra Kommissionen.

2. a) Med forbehold af artikel 17, stk. 2, må sådan told hverken fastsættes eller forhøjes med tilbagevirkende kraft;

b) den gælder for alle i Kommissionens afgørelse anførte produkter, der efter afgørelsens ikrafttræden angives til fri omsætning inden for Fællesskabet; med hensyn hertil er det tidspunkt afgørende, på hvilket toldmyndighederne antager det dokument, hvorved klareren angiver de pågældende produkter til fri omsætning;

c) indføres et produkt til Fællesskabet fra flere lande, gælder den med en passende sats fastsatte told uden diskriminering for al indførsel af dette produkt, for hvilken det er konstateret, at der ligeledes er tale om dumping, der medfører skade.

3. Størrelsen af en midlertidig eller endelig antidumpingtold må ikke være højere end den konstaterede eller, i tilfælde af, at der indføres en midlertidig told, den midlertidigt fastsatte dumpingmargen; den bør være lavere end dumpingmargenen, når en lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

4. a) Kan en importør godtgøre, at de produkter, han har indført til Fællesskabets marked, ikke er genstand for dumping, eller at den anvendte dumpingmargen er mindre end den, der ligger til grund for Kommissionens henstilling, refunderes den antidumpingtold, der er opkrævet for sådanne produkter, helt eller delvis; i tilfælde af midlertidige foranstaltninger frigives den stillede sikkerhed under de samme forudsætninger;

b) med henblik herpå kan importøren inden tre måneder fra tidspunktet for disse produkters overgang til fri omsætning indgive en anmodning til den medlemstat, på hvis område overgangen til fri omsætning har fundet sted; den pågældende medlemsstat fremsender så hurtigt som muligt denne anmodning til Kommissionen med en udtalelse om dens berettigelse; Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater; har Kommissionen ikke inden for en måned efter modtagelsen af denne meddelelse på eget initiativ eller på begæring af en anden medlemsstat rejst indvendinger, kan den pågældende medlemsstat træffe beslutning i overensstemmelse med den udtalelse, den har meddelt Kommissionen; i de øvrige tilfælde træffer Kommissionen efter at være blevet underrettet om de i udvalget afgivne udtalelser afgørelse om, hvorvidt og i hvilket omfang medlemsstaten skal efterkomme anmodningen.

5. Er bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, litra a), andet led, anvendt, giver Kommissionen, efter at have foretaget de i artikel 10 omhandlede konsultationer, eksportørerne lejlighed til at indstille dumpingten inden for det pågældende konkurrerende marked. Giver der i sådanne tilfælde hurtigt en tilstrækkelig garanti herfor, iværksætter Kommissionen ingen midlertidige foranstaltninger. Giver en sådan garanti derimod ikke hurtigt, eller overholdes den ikke, kan Kommissionen for Fællesskabet som helhed fastsætte en midlertidig told eller forslå indførelse af en endelig told.

6. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for indklarerer af det pågældende produkt.

Artikel 20

1. Beskrivelsen af de produkter, på hvilke de i de foranstående artikler fastsatte foranstaltninger finder anvendelse, omfatter:

- a) tarifmæssig beskrivelse;
- b) handelsbenævnelse;
- c) oprindelses- eller eksportland;
- d) leverandørerne.

2. Er flere leverandører i samme land berørt, og er det af praktiske grunde ikke muligt at nævne dem alle, kan varerne beskrives som anført i stk. 1, litra a), b) og c). Er flere leverandører fra flere lande berørt, kan varerne ud over de under litra a) og b) nævnte angivelser beskrives enten ved, at alle berørte leverandører nævnes, eller, hvis dette ikke er muligt i praksis, ved at alle berørte leverandørlande nævnes.

3. Når der i forbindelse med indførelsen af en midlertidig eller endelig antidumpingtold ikke er fastsat særlige bestemmelser, gælder reglerne for den fælles definition af begrebet varers oprindelse samt de dermed forbundne fælles gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 21

Antidumpingtolden opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de bestemmelser, der er fastsat ved dens indførelse, uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførelse.

AFSNIT II

Præmier, subventioner og udlignende foranstaltninger

Artikel 22

Udlignende foranstaltninger, normalt i form af told, kan opkræves for produkter, for hvilke der i oprindelses- eller eksportlandet ydes en præmie eller subvention, når disse produkters indførelse til Fællesskabets marked forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for en inden for Fællesskabet bestående erhvervsgren eller i væsentlig grad forsinker oprettelsen af en erhvervsgren inden for Fællesskabet. Artikel 3, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 23

Størrelsen af en midlertidig eller endelig udlignings-told må ikke overstige den anslåede størrelse eller, i tilfælde af en midlertidig told, den foreløbigt anslåede størrelse af den præmie eller subvention, der i oprindelses- eller eksportlandet ydes indirekte eller direkte ved fremstillingen, produktionen eller eksporten af det pågældende produkt, herunder enhver speciel subvention, der ydes for transport af produktet.

Artikel 24

Der må ikke opkræves både antidumping- og udligningstold for et produkt for at afhjælpe et og samme forhold, der er opstået som følge af dumping eller ydelse af en præmie eller subvention.

Artikel 25

Artiklerne 6 til 21 finder tilsvarende anvendelse på dette afsnit.

AFSNIT III

Afsluttende bemærkninger

Artikel 26

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger med henblik på inden for de nævnte tidsfrister at lette regeringernes opfyldelse af deres forpligtelser vedrørende beskyttelse mod dumping, præmier eller subventioner i henhold til denne henstilling. De informerer straks Kommissionen herom. Denne meddeler omgående de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Artikel 27

Denne henstilling tilstilles regeringerne i medlemsstaterne og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den træder i kraft for hver medlemsstat på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. april 1977.

På Kommissionens vegne

Roy JENKINS

Formand